

Drazí farníci!

Následující měsíc patří již tradičně účtě naší nebeské matky Panny Marie. V letošním roce slavíme 100 let od zjevení P. Marie ve Fatimě, vzdálené asi 100 km od Lisabonu, hlavního města Portugalska. Od té doby se stalo toto místo jedním z největších poutních míst na celém světě. Vyrostla zde nová mohutná bazilika, která ročně přijímá milióny poutníků. Jistě není od věci si připomenout, co se tehdy před 100 lety událo. Tři malé děti – desetiletá Lucia Santosová, její devítiletý bratranec František Marto a jeho sedmiletá sestra Jacinta uviděly 13. května 1917 Pannu Marii, která se jim následně zjevila ještě šestkrát. Naposledy 13. října, při kterém tehdy došlo před 70 000 poutníky k velikému slunečnímu zázraku, o kterém psaly všechny portugalské noviny a zveřejnily četné fotografie. Ještě dříve se zjevila P. Marie v r. 1830 v Paříži v ulici du Bac Kateřině Labouré, dále v r. 1846 v La Salettě a v r. 1858 v Lurdech. Skoro vždy nás ve svých zjeveních P. Maria vyzývá k návratu k Bohu, k pokání, k nápravě našeho života, k náležité eucharistické účtě a k modlitbě svatého růžence, který Jí je nejdražší a který je v rukou věřícího člověka tou nejúčinnější zbraní proti zlu. Nejinak je tomu i ve Fatimě, i když s určitými specifikacemi. Je přinejmenším velice překvapivé, co všechno P. Maria tak malým dětem svěřila a co po nich žádala. Jisté je, že děti nakonec dostávají svěřená tři tajemství, které se postupně naplňují. V prvním tajemství mohly děti vidět reálnou hrůzu pekla, kterou velice barvitě popsaly. Druhé tajemství se týkalo předpovědi druhé světové války, pokud se lidstvo neobrátil k Bohu, svému Stvořiteli a Pánu. Znamením pro začátek války bude noc ozářená neznámým světlem. Třetí tajemství bylo zveřejněno až v jubilejním roce 2000 sv. papežem Janem Pavlem II. A pojednává o hroživém pronásledování Církve a utrpení křesťanů, a nakonec i o smrti papeže. Podle výkladu Kongregace pro nauku víry se měl útok na papeže naplnit při atentátu na sv. Jana Pavla II. dne 13. května 1981, kdy byl postřelen při generální audienci na Svatopetrském náměstí v Římě. Zároveň je třetí tajemství spojeno s velice naléhavým apelem anděla, kterého děti viděly a který ukazoval směrem k zemi a třikrát důrazně opakoval: Pokání! Pokání! Pokání!

Nabízí se otázka, jestli je pro nás toto zjevení a poselství P. Marie aktuální i dnes. Odpověď je více než jednoznačná. Zcela jistě. Maria nás jako naše matka chce uchránit všeho, co je pro nás škodlivé a co nám způsobuje veliké trápení a bolesti, a proto nám vždy znovu připomíná nutnost návratu k Bohu a životu s ním, abychom nemuseli snášet bolestivé tresty, které si jinak sami přivoláváme. Nejenom Fatima, Lurdy, Guadalupe a další světově známá poutní místa nám připomínají mateřskou péči Matky Boží, ale i každé malé poutní místo v naší zemi je důkazem její starosti o jednoho každého člověka, který má nesmrtelnou duši. Největším posláním a touhou P. Marie je spása všech duší, ke které nasazuje všechno své úsilí. Nezůstaňme hluší k volání P. Marie zvláště v tomto měsíci a snažme se s ní více spojit v modlitbách, kterými Jí prokazujeme lásku a úctu a které nás vždy ve svém důsledku vedou jen a pouze k jejímu Synu Ježíši Kristu. Mariánská úcta je projevem a důkazem lásky k Matce našeho Pána, který miluje svou Matku ze všech nejvíce, a proto také zvláštním způsobem slyší na ty, kteří se k ní obracejí s opravdu dětinskou důvěrou. Asi nejznámější modlitbou, kterou se děti z Fatimy modlily s velikou láskou a radostí, byl sv. růženec. Jisté jsme se ho modlili již mnohokrát, ale tento měsíc nám nabízí jeho hlubší a intenzivnější prožívání. Nepodceňujme sílu mariánských modliteb a pobožností, které jsou oporou v uchování pravé víry a jsou posilou v jakékoliv zkoušce. Veliký příklad máme právě v mariánském papeži Janu Pavlu II., který nepouštěl růženec ze svých rukou a po celý svůj život plně důvěřoval matce s velkým M, protože svoji přirozenou matku brzy ztratil. Malé děti František (1908–1919) a Jacinta (1910–1920) byly prohlášeny sv. Janem Pavlem II. dne 13. května r. 2000 za blahoslavené. Jacinta je nejmladší dítě, které bylo kdy blahověčeno (kromě mučedníků). Prosme je, aby úcta k nebeské Matce nám pomohla upevnit naši víru a žít více jako opravdové děti Boží.

To Vám v modlitbě vyprošuje

P. Vít

KVĚTEN 2017			
1	po	3. velikonoční týden	
2	út	sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	památka
3	st	sv. apoštolů Filipa a Jakuba	svátek
4	čt	3. velikonoční týden	
5	pá	3. velikonoční týden	první pátek
6	so	3. velikonoční týden, sv. Jana Sarkandra	
7	ne	IV. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
8	po	4. velikonoční týden, Panny Marie, prostř. všech milostí	
9	út	4. velikonoční týden	
10	st	4. velikonoční týden	
11	čt	4. velikonoční týden	
12	pá	výročí posvěcení pražské katedrály	svátek
13	so	4. velikonoční týden, Panny Marie Fatimské	
14	ne	V. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
15	po	5. velikonoční týden	
16	út	sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka	svátek
17	st	5. velikonoční týden	
18	čt	5. velikonoční týden, sv. Jana I.	
19	pá	5. velikonoční týden	
20	so	5. velikonoční týden, sv. Klementa M. Hofbauera, sv. Bernardina Sienského	
21	ne	VI. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
22	po	6. velikonoční týden, sv. Rity z Cascie	
23	út	6. velikonoční týden	
24	st	6. velikonoční týden	
25	čt	NANEVSTOUPENÍ PÁNĚ	slavnost
26	pá	sv. Filipa Neri	památka
27	so	6. velikonoční týden	
28	ne	VII. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
29	po	7. velikonoční týden	
30	út	sv. Zdislavy	památka
31	st	NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE	svátek

májové pobožnosti

každý den po mši sv. během celého měsíce

**autobusová pout' do Klokot, Sepekova
a kláštera v Milevsku**

sobota 6. 5.

odjezd v 8.00 od kostela sv. Prokopa

pout' za duchovní povolání

sobota 13. 5. Svatá Hora

výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

čtvrtek 4. 5. po mši sv. do 20.00 – Sv. Prokop

úterý 30. 5. v 17.30 – Sv. Anna

sbírka na splátku farního úvěru

neděle 7. 5. (všechny kostely)

setkání ministrantů

neděle 21. 5. v 17.00

farní centrum

úklid kostelů

sobota 13. 5. mše sv. v 8.00 – Sv. Prokop

koncert k výročí založení Žižkova

pondělí 15. 5. ve 20.00

zasedání pastorační rady farnosti

středa 10. 5. v 18.00 mše svatá

Svatá Hora

Milí farníci,

po Velikonocích v Praze a pobytu na Slovensku se svou rodinou vás zdravím opět z Říma. Měsíc květen se nese ve znamení krásného počasí a rychle se zvedajících průměrných denních teplot. Pokoje, ve kterých bydlíme, mají hodně vysoké stropy, aby bylo možné zvládat nápor místních veder. Od určitého okamžiku však už nepomůžou ani vysoké stropy ☹. Hned první květnový den jsme podnikli menší výlet do Neapole. Místo, kde působil svatý Giuseppe Moscati.

Houževnatý a velmi obětavý mladý lékař, který v uličkách města vyhledával nemocné a ubohé, o které pak pečoval. Pro místní je patronem a velkou osobností města dodnes. Je pohřben v Chiesa Nuova (Nový kostel), kde jsme se samozřejmě zastavili. Dále nás v květnu čeká pravidelná mše sv. pro českou komunitu v Římě. V polovině května budeme slavit poutní slavnost svatého Jana Nepomuckého, přitom nebude chybět tradiční zahradní grilovačka. Závěr měsíce bude patřit rekolekcím, během kterých načerpáme sil pro nadcházející zkouškové období.

Se srdečným pozdravem a prosbou o modlitbu

Miroslav

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

Otevřít se Kristovu utrpení

(úvaha Sv. Otce Františka – IV. neděle postní – 26. 3. 2017)

Středem evangelia této čtvrté neděle postní je Ježíš a slepec od narození (srov. Jan 9,1-41). Kristus mu vrací zrak a tento zázrak uskutečňuje v jakémisi symbolickém rituálu: nejprve smísí slinu se zemí, potře mu tím blátem oči a přikáže mu, aby se šel umýt do rybníku Siloe. Onen člověk jde, umyje se a prozře. Byl od narození slepý. Tímto zázrakem se Ježíš zjevuje a zjevuje se nám jako světlo světa. Slepec od narození představuje každého z nás, kteří jsme stvořeni proto, abychom poznali Boha, ale v důsledku hříchu jsme slepí a potřebujeme nové světlo. Všichni potřebujeme nové světlo, totiž světlo víry, kterou nám dává Ježíš. Když totiž slepec z evangelia prozřel, otevřel se Kristovu tajemství. Ježíš se jej ptá: „Věříš v Syna člověka?“ (v.35). „A kdo je to, Pane, abych v něho uvěřil?“ – odpověděl uzdravený slepec (v.36). „Viděls ho, je to ten, kdo s tebou mluví“ (v.37). „Věřím, Pane!“ a padl před Ježíšem na kolena.

Tato epizoda nás přivádí k zamyšlení nad naší vírou, naší vírou v Krista, Božího Syna, a současně nás odkazuje ke křtu, který je první svátostí víry. Je to svátost, která nám umožňuje „spatřit světlo světa“ znovuzrozením z vody a z Ducha svatého, tak jako slepému od narození, jemuž se otevřely oči, když se omyl vodou z rybníka Siloe. Od narození slepý a uzdravený člověk představuje nás, když nevidíme, že Ježíš je „světlem světa“, díváme se jinak

a raději důvěřujeme světélkům, když tápeme ve tmě. Skutečnost, že onen slepec nemá jméno, nám pomáhá postřehnout v jeho příběhu svoji tvář a svoje jméno. Také my jsme byli „osvíceni“ Kristem ve křtu a jsme tudíž povoláni jednat jako děti světla. A jednat jako děti světla si žádá radikální změnu mentality a schopnost posuzovat lidi a věci podle jiného hodnotového žebříčku, který pochází od Boha. Svátost křtu totiž vyžaduje rozhodnutí žít jako děti světla a kráčet ve světle. Kdybych se vás nyní zeptal: „Věříte, že Ježíš je Syn Boží? Věříte, že může změnit vaše srdce? Věříte, že vám může dát spatřit realitu, jak ji vidí On, ne jak ji vidíme my? Věříte, že On je světlem a dává nám pravé světlo?“ – Co byste odpověděli? Každý ať si odpoví ve svém srdci.

Co znamená mít pravé světlo, kráčet ve světle? Znamená to především opustit falešná světla, chladné a pošetilé světlo zaujatosti vůči druhým, protože předsudek překrucuje realitu a naplňuje odporem vůči tomu, kterého nemilosrdně posuzujeme a bez odvolání odsuzujeme. To je každodenní chléb! Při očeřování druhých se nekráčí ve světle, nýbrž ve stínu. Dalším falešným, protože svůdným a nekalým světlem, je osobní zájem. Pokud hodnotíme druhé i věci podle kritéria svého vlastního užitku, svého zalíbení a svoji prestiže, nejsme v těchto vztazích a situacích pravdiví. Jdeme-li cestou pouhého hledání svého osobního zájmu, kráčíme ve stínu.

Nejsvětější Panna, která jako první přijala Ježíše, světlo světa, ať nám v této postní době vymůže milost přijmout nové světlo víry a objevit nedocenitelný dar křtu, kterého se nám všem dostalo. Kéž toto osvětlení promění naše postoje a činy, abychom se také my ve svoji ubohosti a malosti stali nositeli parasku Kristova světla.

Barbara Oudová Holcátová (27) pochází z Dejvic. Vystudovala religionistiku na FF UK a bakalářský obor Teologické nauky na KTF. V současné době se věnuje postgraduálnímu studiu, ve farnosti vyučuje náboženství. Jejím koníčkem je fanfiction.

Jaký by měl být ideální učitel náboženství?

Tak především by měl pochopitelně umět učit. Zároveň bych ale nepodceňovala teologické vzdělání. Je docela rozšířená představa, že zvlášť když člověk učí malé děti, vlastně ho nepotřebuje, stačí, když je dobrý křesťan a má rád děti. To si myslím, že pravda není. Nepotřebuje pochopitelně titul nebo formální vysokoškolskou přípravu, ale rozhodně potřebuje hlubší znalosti o víře než má běžný „dobrý křesťan“. Děti, a to i ty poměrně malé, kladou zvědavé otázky, na které je potřeba umět odpovídat tak, aby jim člověk do budoucího života nepokřivil obraz víry.

Měl by se předmět náboženství známkovat?

Rozhodně se nedomnívám, že je vhodné náboženství známkovat klasickým způsobem testů a známek za nabířované faktické znalosti. Známkování v principu podle mě nevádí – dává alespoň učitelům nějaký nástroj jak děti donutit, aby na hodinách dávali pozor – ale mělo by spíš odrážet takové věci jako zapojení do společné práce, pochopení principů, které katecheta na hodině vysvětluje, a podobně.

Žena může učit náboženství. Měla by být i farářkou?

K otázce svěcení žen mám celkem neutrální vztah. Asi by mi přišlo fajn, kdybychom měli jáhenky, vzhledem k tomu, že v rané církvi nesporně existovaly, takže těžko tvrdit, že by to šlo proti církevní tradici. Zároveň ale rozumím teologickým problémům, které by z toho vyplývaly. Rozhodně nemám pocit, že bych nějak trpěla tím, že v církvi nejsou farářky a kněžky. Těžiště diskriminace žen v církvi vidím jinde.

Nemůže studium teologie zvíkat od víry?

Studium teologie jako takové myslím ne, nebo alespoň já jsem žádné takové nebezpečí nikdy ne-

pocítovala. Ale první věc, kterou mi kmotra přála po křtu, bylo, abych se nenechala odradit od víry ostatními katolíky. Tehdy mi to v prvotním nadšení přišlo cynické, ale poměrně záhy jsem pochopila, co měla na mysli, a to do značné míry právě díky studiu na teologii. Člověk může podlehnout pocitu, že mezi teology bude jakýsi výkvět lidskosti, ale jsou to prostě normální lidé jako všude jinde.

Mezi Vaše koníčky patří fanfiction. Jak jste se k tomu dostala?

Je to už skoro deset let, co jsem fanfiction objevila v souvislosti s Harry Potterem. Nejdřív jsem jenom četla, ale netrvalo to dlouho, než jsem začala i psát. Z čtenářského hlediska mě baví nové interpretace známých postav, vyplňování chybějících míst v příbězích, které dobře znám, a hodně právě i možnost číst příběhy jinak marginalizovaných skupin. Fanfiction, která se nemusí ohlížet na výsledek, se může zabývat minoritními tématy, které by normálně vydávanou knižní sérii nikdy neprodaly. Z autorského hlediska mě baví právě vyplňování prázdných míst, vymýšlení toho, jak došlo k situacím, které jsou nám v tzv. kánonu – zakládající knižní či filmové sérii – předkládány bez vysvětlení. Baví mě hlubší prozkoumávání fiktivního světa a jeho vnitřní logiky, ke které to vede. Je to stimulující pro kreativitu, alespoň pro tu moji.

Můžete přiblížit o co ve fanfiction obecně jde?

Je to psaní příběhů ze světa, vytvořených někým jiným, ať už jde o spisovatele, filmaře nebo i tvůrce počítačových her. Najdete jakýkoliv rozsah – od kratičkových povídek po dlouhé ságy – jakákoliv témata, příběhy určené různému publiku... I když se jí tak neřikalo, fanfiction jako taková existuje už velmi dlouho: Miltonův Ztracený ráj je fanfiction k Bibli, Vergiliova Aeneida je fanfiction k Homérovi, a tak dále. **-im-**

Lawrence Durrell: Alexandrijský kvartet. Velkolepá freska života v předválečné Alexandrii. Ústředním tématem je konvencemi nespoutaná láska. Tetralogii začal Durrell psát za svého pobytu v Alexandrii za 2. světové války. Kniha je sebereflexivním dílem.

Jak bude vypadat církev ve třetím tisíciletí?

Přednáška Josepha Ratzingera z roku 1969

Drazí čtenáři Prokopských listů. Jistě vám neuniklo, že 16. 4. 2017 oslavil 90. narozeniny emeritní papež Benedikt XVI. (Josef Ratzinger). Už nyní se o něm píše jako o velikém papeži v dějinách Církve, a proto by jistě nebylo od věci připomenout si některé jeho myšlenky, které jsou opravdu nadčasové, jak dokazuje i tato přednáška pronesená již v r. 1969. Nynější vídeňský arcibiskup Christoph kardinál Schönborn, prohlásil, že promluvy Benedikta XVI. budou jednou stát v knihovnách vedle promluv sv. Augustina. Rád bych proto i v dalších číslech Prokopských listů uvedl ještě další podnětná slova emeritního papeže Benedikta XVI.

Teolog není věstec, ani futurolog, který stanovuje předpoklady budoucnosti ze zjistitelných činitelů přítomnosti. Jeho poslání se dalekosáhle vymyká pouhému sčítání činitelů. Může se však věnovat futurologii, ovšem takové, která není věštěním, nýbrž určuje, co je zjistitelné a ponechává otevřeno, co zjistit nelze. Protože víra a církev sahají do hlubin člověka, z nichž vystupuje vždy znovu něco tvořivě nového, nečekaného a neplánovaného, zůstává jejich budoucnost zahalena i ve věku futurologie. Kdo by býval mohl při smrti Pia XII. předpovídat Druhý vatikánský koncil nebo pokoncilní vývoj? Anebo, kdo by se byl odvážil předpovídat První vatikánský koncil, když v roce 1799 Pius VI., vlečený jednotkami mladé francouzské republiky, umíral ve Valence jako zajatec? A přece tři roky před tím jeden z direktorů oné republiky napsal: „Tahle stará modla bude zničena. Tak tomu chce svoboda a filosofie... Jest si přáti, aby Pius VI. ještě dva roky žil, aby filosofie měla čas dokončit své dílo a tohoto lámu Evropy zanechat bez nástupce.“ Zdálo se, že to dospělo už tak daleko, hovořilo se o papežství, které zaniká a vlastně již definitivně odumřelo.

Buďme tedy velmi opatrní v prognózách. Stále ještě platí slovo Augustinovo, že člověk je propast a co z ní vystupuje, nemůže nikdo bezpečně vědět předem. A kdo věří tomu, že církev je určována nejen lidskou hlubinou, nýbrž sahá do větší, nekonečné hlubiny Boží, ten má obzvláště dobrý důvod držet se zpátky v předpovědích, jejichž naivní vševědoucnost může být projevem naprosté neznalosti dějin.

Má však naše téma vůbec nějaký smysl? Může mít smysl, budeme-li si vědomi jeho mezí. Právě v dobách silných dějinných otřesů, kdy se zdá, že všechno, co dosud existovalo, se rozpadá a všechno vypadá úplně nově, potřebuje se člověk nad dějinami zamyslet. A to uvede na pravou míru přítomnost zveličenou až nereálně, znovu uvede člověka do spořádaného dění, které se sice neopakuje, avšak neztrácí svou jednotu, ani kontinuitu.

Ted' byste mohli říci: slyšeli jsme dobře, zamyslet se nad dějinami? To přece znamená hledět do minulosti a odtud máme čekat předpověď budoucnosti? Slyšeli jste dobře, ale mám za to, že dobře chápané zamyšlení nad minulostí obsahuje obojí, tedy ohlédnutí zpět za tím, co bylo, a z toho také zamyšlení nad možnostmi a úkoly toho, co přijde. Tyto možnosti a úkoly se mohou stát tím zřetelnější, čím větší kus cesty přehlédneme a nezůstaneme naivně vězet v pouhé přítomnosti. Pohled nazpět sice nedá žádnou předpověď budoucnosti, ale ohraničí zdání toho, co je zcela jednorázové. Zároveň ukáže, že to sice není totéž, ale umožní porovnání s tím, co už tu bylo. V tom, čím se liší minulost od přítomnosti, tkví nejistota našich výroků i novost našich úkolů.

Při povídání o nejstarších svatyních Prahy jsme se v posledních číslech PL pohybovali v areálu Pražského hradu, kde jsme se seznámili mimo jiné i s nejstarším českým klášterním založením – s klášteřem benediktinek u sv. Jiří. Nejstarším mužským klášteřem v Čechách se stalo společně založení pražského biskupa Vojtěcha a knížete Boleslava II. z doby kolem roku 993. Jde zároveň o náš nejstarší dosud fungující klášter, ačkoliv život zdejší řeholní komunity byl za více než tisíciletí jeho existence několikrát násilně přerušen.

Břevnovský klášter

byl založen na velice příhodném místě asi 3 km západně od Prahy. V těsné blízkosti pramene potoka Brusnice, kde mělo dle pověsti dojít k setkání sv. Vojtěcha s knížetem, který zde lovil, byly postaveny nejstarší klášterní budovy a v jejich místě dosud stojí rozsáhlý klášterní areál. První mnichy přivedl Vojtěch nejspíše z Říma, kde (v reformním benediktinském klášteře sv. Alexia na Aventinu) sám nedlouho předtím (17. 4. 990) složil řeholní sliby.

Srdcem kláštera je kostel sv. Markéty, v dnešní podobě perla vrcholně barokní architektury. Na jeho místě stála již nejstarší svatyně z 10. století, zasvěcená sv. Benediktovi, Alexiovi a Bonifácovi. V průběhu 11. století byl vybudován velký románský chrám (zasvěcený už sv. Vojtěchu), z něhož se dochovala především krypta, objevená archeolo-

gickým výzkumem v letech 1965-1968. Tuto kryptu je možné navštívit i dnes a obdivovat její pozoruhodnou architektonickou výstavu. Překvapivý je již samotný půdorysný tvar prostoru. Oblouk závěru není totiž napojen přímo na rovnoběžné zdi lodi, ale je s nimi propojen prostřednictvím úseků šikmých zdí. Tato nepravidelnost je však dovedně zakryta řadou polosloupů, zapojených do zdiva v pravidel-

ných rozestupech, mimo jiné právě v místech napojení různých úseků zdiva. Hlavice (polo) sloupů jsou geometrickým zjednodušením sloupových hlavíc známých již z antiky. Poněkud odlišně provedené, avšak na podobném geometrickém principu založené byly volně stojící sloupy v ploše krypty, z nichž se však dochoval jen jediný. Úseky stěn mezi polosloupů byly členěny výklenky – nikami s půlkruhovým ukončením. Výklenky byly později zčásti nahrazeny okénky.

Krypta pochází nejspíše z první poloviny 11. století, v roce 1045 zde byly uloženy ostatky blahoslaveného poustevníka Vintříře. Další cenné relikvie získal kostel díky králi Přemyslu Otakarovi II., který sem v roce 1262 nechal uložit ostatky sv. Markéty. Úcta k této ve středověku zvláště oblíbené světici vedla postupně k tomu, že se časem opět změnilo hlavní patrocinium celého kostela.

Polední ateliér

Prodej Poledního ateliéru na Květnou neděli vynesl 2700 Kč, které dámy věnují na opravy kostelů naší farnosti. Všem upřímně zaplat' Pán Bůh.

Polední ateliér také připravil hezké balíčky, které jsme rozdávali lidem, kteří přijali svátost nemocných.

Farnost v pohybu 20. května 2017

Stejně jako v předchozích letech, i tentokrát máme možnost vydat se po různých cestách, ale společně na zajímavé místo a pobýt spolu s dalšími farníky. Tentokrát nás bude hostit zahrada u fary v Novém Strašecí na okraji CHKO Křivoklátsko. Čeká nás mimo jiné návštěva kostela Narození Panny Marie (a mše svatá v něm) a opekání buřtů na farní zahradě. Přijměte pozvání na akci Farnost v pohybu – v sobotu 20. května 2017!

Společný začátek ve 13:30. Opět bude připraveno několik společných variant, jak můžete do cílového místa doputovat. Bližší informace se objeví na vývěskách a farních webových stránkách. Zbývá nám jen přát si hezké počasí a těšit se na čas, který můžeme/budeme trávit společně.

Kontakt: O. Vít Uher,
vituher@seznam.cz, 731 625 910

172. URBAN III.

(1185 – † 1187)

Po smrti papeže Lucia III. (25. 11. 1185) byl ještě téhož dne zvolen kardinál Crivelli, milánský šlechtic a od r. 1185 milánský arcibiskup. Členové knížecího rodu Crivelliů hodně trpěli pod nadvládou císaře Fridricha, který město Milán obsadil. Rychlost, s jakou byl zvolen, měla zabránit jakémukoli pokusu tohoto císaře zasáhnout do papežské volby.

Kardinál Crivelli si zvolil pontifikální jméno Urban III. a pokračoval ve sporech, které měl jeho předchůdce Lucius III. s římsko-německým císařem Fridrichem I. Barbarossou, včetně stálého sporu o nástupnictví na územích hraběnky Matyldy Toskánské. Dokonce i když již byl papežem, stále držel úřad milánského arcibiskupa, z jehož moci nepřipustil korunovaci syna Fridricha I. Jindřicha italským králem, který byl ženatý s Konstancí, dědičkou Sicilského království.

Fridrich získal pro korunovaci svého syna patriarchu aquilejského. Právo vykonat tento akt však náleželo arcibiskupovi milánskému, a pro-

Vlastní jméno nebo rod:	Uberto Crivelli
Původ:	Itálie
Datum narození:	asi 1120
Místo narození:	Cuggiono, Itálie
Datum zvolení:	25. 11. 1185
Datum úmrtí:	20. 10. 1187
Místo úmrtí:	Ferrara, Itálie
Místo pohřbu:	katedrála Ferrara, Itálie
Pontifikát:	1 rok, 10 měsíců, 25 dní

tože si Urban III. i jako papež tento úřad ponechal, prohlásil čin patriarchy aquilejského za útok na svá práva a patriarchu a všechny kněze, kteří se korunovace zúčastnili, exkomunikoval. Urbanův poměrně krátký pontifikát však nebyl zcela neúspěšný. Aby podpořil válku proti muslimům, snažil se prosazovat mír mezi králi v Evropě a jeho úsilí bylo odměněno, v červnu 1187, se u Chateaurous (FR) chystala ke střetu vojska francouzského a anglického krále. Na pokyn papeže Urbana, který na místo vyslal své legáty, bylo oběma panovníkům sděleno, že pokud započnou krvavý střet, budou oba vyobcováni z církve. Panovníci ustoupili a uzavřeli dvouleté příměří.

Ve sporu císaře s papežem se němečtí biskupové postavili na stranu císaře a vyzvali papeže, aby k němu byl spravedlivý. Urban povolal Fridricha do Verony, ale veroňané, aby zabránili císařově exkomunikaci, se proti papeži vzbouřili a ten město opustil a vydal se do Benátek. Na cestě však dostal zprávu o zdrcující porážce křesťanské jeruzalémské armády v bitvě u Hattinu (červenec 1187), jejímž důsledkem bylo muslimské panství nad Jeruzalémem. Zřejmě i pod vlivem této zprávy dne 20. října 1187 papež Urban III. u města Ferrara v severní Itálii zemřel.

zdroj: Ch. Coulombe: Náměstkové Kristovi, internet Wikipedia

Farní autobusová pout'

6. 5. 2017

Klokoty

Sepekov

kl. Milevsko

- 8:00 – odjezd od kostela sv. Prokopa
- 11:00 – mše sv. v Klokotech s následnou Mariánskou pobožností
- 12:00 – 12:45 – oběd a možnost zakoupení pohledů nebo suvenýrů
- 12:45 – 13:30 – prohlídka areálu poutního místa
- 14:00 – odjezd na poutní místo Sepekov
- 14:30 – 15:00- prohlídka poutního místa Sepekov
- 15:15 – odjezd ze Sepekova do premonstrátského kláštera Milevsko
- 15:45 – 16:45- příjezd a prohlídka kláštera
- 17:00 – odjezd do Prahy
- 17:45 – 18:15 – zastávka u Orlického přehrady (při špatném počasí nebude)
- 19:30 – příjezd ke kostelu sv. Prokopa na Žižkově

Je třeba se přihlásit do 23.4. vždy v sakristii kostela se zálohou 200,- Kč.

Svatá zpověď – svátost Božího milosrdenství

Jednoduché shrnutí podstaty jedné ze svátostí katolické církve

V tomto příspěvku se budeme zabývat svatou zpovědí, kterou nám daroval nekonečně Milosrdný Otec skrze svého jediného syna Ježíše Krista: „Řekl jim tedy opět: „Pokoj vám! Jako mne poslal Otec, tak i já posílám vás“. Po těchto slovech na ně dechl a říká jim „Přijměte Ducha Svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu budou odpuštěny, komu je zadržíte, tomu budou zadrženy,“(Jan20,21-23). Tím není apoštolům a jejich následovníkům, biskupům a kněžím dovoleno, aby zacházeli se svátostí zpovědi libovolně, ale v rámci zákona Božího, který je milosrdným a dokonalým lékařem naší duše.

Nesmíme brát na lehkou váhu ani naše nemoci, ani naše hříchy. Žádný člověk by si dobrovolně nepřivodil ani lehké poranění – u takzvaných lehkých hříchu, které lépe nazýváme zraňujícími hříchy, protože naruší naši duši a náš vztah k Bohu, jsme, žel už méně opatrní. Řiďme se tím, abychom konali dobro a zlu se vyhýbali. Měřítkem k tomu je láska k Bohu a bližním, evangelium, Desatero přikázání a dobré zpovědní zrcadlo. Podle nich si utvářejme svoje svědomí.

Vyhýbejme se a utíkejme před pokušeními, modleme se v těchto situacích a neklamejme sami sebe. Nebezpečnými jsou pro nás svévole, nectnosti a slabosti. Prvním hříchem, neposlušností vůči Bohu, ztratili Adam a Eva a všichni lidé posvěcující milost, to znamená Boží lásku a přízeň Boží. Milosrdný Bůh však lidi neopustil, ale stále je provází. Chránil Kaina znamením před vraždou, nechal Noema stavět archu, chtěl požehnat všemu lidstvu skrze Abraháma, daroval Mojžíšovi deset přikázání a prostřednictvím proroků napomínal k obrácení. Bůh miluje svět tak velice, že seslal svého jediného Syna Ježíše Krista, který zvěstoval lidem Boží království, uzdravoval nemocné a odpouštěl hříšníkům, dokonce svým katům. Ježíš trpěl a zemřel za nás. Chce, abychom s ním povstali. Proto nám dává svátosti. Ve křtu nám odnímá Trojjediný Bůh dědičnou vinu a dává nám svoji lásku. Zápalnou látku hříchu nám ponechává, abychom se osvědčili v boji. Když padneme, napřímí nás Bůh znovu ve svaté zpovědi. Boj proti pokušením a hříchům je naším denním chlebem.

Osobní hříchy jsou vědomým a dobrovolným přestoupením přikázání Božího. Při zraňujícím (nedbalostním) hříchu zůstáváme v milosti a lásce Boží, vzdalujeme se však od Boha, což musíme brát velmi vážně, tak jako své tělesné nemoci. Při smrtelném hříchu (těžkém hříchu) přestupujeme vědomě a dobrovolně přikázání Boží v závažné věci. Tady bude dobré, když budeme konkrétní. Těžkými hříchy jsou nenávisť vůči Bohu, zanedbávání modlitby, odpad od víry, proklínání, vynechání mše svaté v neděli bez těžké nemoci, vážné pohrdání rodiči, vražda, potrat, bránění početi, mlstivo, chybějící láska k bližnímu – jako je mobbing (šikana na pracovišti), velká krádež. Uzdravení najdeme jako ztracený syn ve svaté zpovědi.

To podstatné při svaté zpovědi je lítost. Z lásky k Bohu (lítost z lásky) je nám líto našich hříchů, už nechceme více hřešit: „Tebe, Bože, miluje celé moje srdce a je pro mne největší bolestí, že jsem rozhněval Tebe, nejvyšší Dobro. Proto mě omyj v Ježíšově krvi. Že jsem zhřešil, je mi líto, chci se polepšit. Odpusť mi Bože, můj Pane, a dej mi milost opravdového pokání. Amen.“ Když neošetříme velkou ránu svého těla, zemřeme na ni. Bázeň před peklem a spravedlností Boží nazýváme bázní věrnosti. Ta je dostačující ke svaté zpovědi. Lepší je ale, když se snažíme o lítost z lásky, přičemž jedna může přecházet v druhou.

Ve svaté zpovědi je nutné čestné a úplné vyznání. Nestydíme se – všichni jsme hříšníci. Jestliže jsme něco neúmyslně zapomněli, bude nám tento hřích odpuštěn – řekneme ho v příští svaté zpovědi. Nejlépe je říci po našem vyznání ve svaté zpovědi, že do ní zahrnujeme všechny své hříchy od doby, kdy jsme byli schopni hřešit. Jestliže úmyslně zamlčíme těžký hřích, je zpověď neplatná a musí se opakovat. Musíme také říci, kdy jsme něco zamlčeli a co jsme zamlčeli.

Pokračování v příštím čísle

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	Po	Gal 1, 1 – 2, 14	Evangelium je od Boha
2.	Út	Gal, 2, 15 – 3, 29	Ospravedlnění ze zákona?
3.	St	Gal, 4, 1 – 4, 31	Otroci a synové
4.	Čt	Gal 5, 1 – 6, 18	Pravá svoboda z Božího ducha
5.	Pá	Ef, 1, 1 – 2, 22	Od smrti k životu
6.	So		
7.	Ne	Ef, 3, 1 – 4, 16	Apoštolská služba církvi
8.	Po	Ef 4, 17 – 5, 20	Starý a nový člověk
9.	Út	Ef, 5, 21 – 6, 24	Znaky nového života:
10.	St	Flp, 1, 1 – 1, 26	Díkůvzdání
11.	Čt	Flp, 1, 27 – 2, 30	Napomenutí k věrnosti
12.	Pá	Flp 3, 1 – 4, 23	Obrana proti vnitřnímu nebezpečí
13.	So		
14.	Ne	Kol, 1, 1 – 2, 23	Nový život v Kristu
15.	Po	Kol 3, 1 – 4, 18	Ráz nového života
16.	Út	1 Tes 1, 1 – 2, 16	Vstupní pozdrav a díkůvzdání
17.	St	1 Tes 2, 17 – 3, 13	Znovu navázané svazky
18.	Čt	1 Tes 4, 1 – 5, 28	Příchod Páně
19.	Pá	2 Tes 1, 1 – 2, 12	Vstupní pozdrav a díkůvzdání
20.	So		
21.	Ne	2 Tes 2, 13 – 3, 5	Znamení druhého příchodu Páně
22.	Po	1 Tim 1, 1 – 2, 15	Úkol křesťanů
23.	Út	1 Tim 3, 1 – 4, 11	Pravidla církevní správy
24.	St	1 Tim 4, 12 – 5, 16	Pravidla pastýřské služby
25.	Čt	1 Tim 5, 17 – 6, 21	Napomenutí ke skromnosti
26.	Pá	2 Tim 1, 1 – 2, 26	Výzva k věrnosti
27.	So		
28.	Ne	2 Tim 3, 1 – 4, 22	Varování před bludaři
29.	Po	Tit 1, 1 – 2, 15	Uspořádání církevní práce
30.	Út	Tit 3, 1 – 3, 15	Boží milost vede ke kázni
31.	St	Fil 1 – 25	Přímluva za uprchlého otroka

List Galat'anům. Pavel tento list píše do Galácie, kde se tamní křesťané nacházejí ve velké náboženské krizi, zapříčiněné příchodem a činností judaizátorů.

List Efezanům. V nejstarších rukopisech chybí adresát a konkrétní zmínky o poměrech v Efezu. Usuzuje se, že tento spis byl napsán Pavlem ve vězení jako okružní list více křesťanských obcí.

List Filipánům. Ze všech Pavlových listů má nejvíce podobu osobního listu otce svým dětem. Neřeší žádný významný teologický problém, je povzbuzením k radosti ve všech životních situacích.

List Kolosanům. Jde o Pavlovu reakci na zprávu, že v Kolosách šíří synkretisté bludné učení. Tento list je napsán ve vězení a věřícím mj. připomíná, že Kristus je hlava veškerého tvorstva.

Listy Soluňanům. Jde o zpětný pohled na apoštoly vztahy se soluňskou církví a o díkůvzdání Bohu. Najdeme zde také učení o evangelizaci pohanů.

Listy Timotejovi. Timotej byl i přes svůj mladý věk a chatrné zdraví pověřen vedením křesťanské obce v Efezu a autor tohoto listu mu dává pastorační rady a pokyny.

List Titovi. Titus předsedal křesťanské obci na Krétě a v tomto listě obdržel od Pavla směrnicí o jejím zřízení a o usměrňování života věřících v souladu s křesťanským učením.

List Filemonovi. Pravděpodobně jediný biblický list, který napsal Pavel vlastní rukou. Nalezeme v něm pokus křesťanů řešit otázku otroctví: nikoli revolucí, ale vnitřní proměnou vzájemných vztahů.

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2016–2017 se vyučuje od září.

- předškoláci – úterý 16.30 (Z. Mináriková), místnost A
- 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (K. Kochová), místnost B
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (K. Kochová), místnost B
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – (P. Vít Uher) středa 15.00, místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (D. Stolařová), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16.00 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; klara.kochova@gmail.com; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 14).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátosti.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růženec společně u Sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou živo-taschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nej-světější Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drát-kují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lek-torka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá druhá sobota 8.00–11.00

Každou druhou sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2018. Přihlaste se prosím u P. Víta Uhra (731 625 910).

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby Vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěskách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale mnohem víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vítem Uhrem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svatost smíření lze přijmout v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem opět společně, o třetí postní neděli 4. 3. 2018 mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici. P. Vít Uher (731 625 910).

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši sv. domluvit s ním nejnvhodnější termín v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svatost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování probíhá vždy v závěru roku, přípravná setkání pak od ledna do září 2017 ve farním centru. Zájemci se již mohou přihlašovat u kněze (P. Vít Uher, 731 625 910).

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾			
Úterý		18.00²⁾		
Středa	18.00		6.00³⁾	
Čtvrtek	18.00⁴⁾			
Pátek	18.00			
Sobota	8.00⁵⁾			
Neděle	9.30	8.00	11.00	17.00

¹⁾s latinským ordinářiemi, 4krát ročně v tridentském ritu v kostele sv. Rocha

²⁾ každé poslední úterý v měsíci 30 minut přede mši eucharistická adorace

³⁾v červenci a srpnu mše sv. nejsou, v době adventní zpíváme roráty

⁴⁾každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. eucharistická adorace do 20.00

⁵⁾vždy druhou sobotu v měsíci po mši sv. úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	administrátor Vít Uher
Čtvrtek	8.30–11.30	administrátor Vít Uher

Kontakty:

administrátor farnosti: P. Vít Uher

mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 4. 2017	
výše dluhu (úvěr)	3 780 408,79 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (březen 2017):	13 392 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat